

Miss Skydegal

En 12årig guerillapige skyder på en guldgraver fra baghold, men uden at ramme. Derefter er det guldgraverens tur til at iværksætte en passende afstraffelse.

Kapitel 1

Det var tæt på, og hvis jeg ikke havde tilbragt tre heftige år i Vietnam, havde hun sikkert fået mig. Nu blev det blot til et strejfskud, en ubetydelig stribe på overarmen og en flænget skjorte.

Det var den svage lyd når man afsikrer en AK47, som advarede mig. Jeg kendte den lyd og væltede fremad i en snublende bevægelse. Kuglen rev mit skjorteærme op inden den piskede videre ind i mellem træerne samtidig med braget. Jeg famlede efter pistolen endnu inden jeg ramte stien. Samtidig fik jeg øje på hende da hun trådte frem fra et træ og tog sigte igen. Hendes finger krummede sig om aftrækkeren. Jeg havde pistolen halvt fremme, men var så godt som helt død.

KLIK, sagde det.

Pigen stirrede undrende på sit våben som virkede enormt i hendes små hænder. Hun havde problemer med overhovedet at håndtere det, og nu havde skidt

svigtet. Det hørte ellers til sjældenhederne med AK47, så jeg tænkte at det åbenbart var min lykkedag. Det viste sig at være sandt.

Hun så forvirret op, smed AKeren og vendte sig for at løbe, men stedet var uheldigt valgt, for hun havde stillet sig bag et træ med ryggen op mod et tæt krat. Hun blev næsten øjeblikkeligt hængende i buskene. Jeg løftede pistolen, men tøvede. Jeg kendte hendes slags. 12årige pigeboørn hvervet af guerillaen. Efter det første chok over at være blevet skudt på indså jeg at fornøjelsen måske var kommet på min side. Jeg kastede mig over hende og selv om jeg er en granvoksen mand, vred hun sig som en ål indtil jeg fik hendes hænder surret med et par remme. Så var det tid til en puster. Jeg sad på en trærod og var ved at svede nødderne af. Varmen dirrede mellem trækrønerne. Pigeboørnet kiggede forskræmt på mig med store øjne under et mørkt, pjusket hår med en slags indiansk midterskilning.

Jeg er normalt en venlig mand, men jeg kan ikke lide at blive skudt på. Desuden havde jeg være i junglen over en måned. Jeg er guldgraver, freelance, og fulgte nogle mindre bifloder i Colombia, vaskede en smule her og der, noterede fundene og sejlede videre. Der var ikke mange penge i det, men en lille pension kunne det nok blive til når blot jeg holdt mig fri af myndigheder, lokale banditter og guerillaer.

Jeg var nervøs. Skuddet ville formodentlig tilkalde tøsens venner.

"Hvor er dine venner?" spurgte jeg. Jeg taler flydende spansk og pigen forstod mig klart. Hun rystede på hovedet.

Underligt, tænkte jeg, hun kunne faktisk godt være alene, være stukket af eller på vej mellem to landsbyer. Jeg fik en ide og surrede en rem om tøsens fødder.

"Jeg smutter," sagde jeg, "jeg har ikke lyst til at møde dine venner. Du er velkommen til at kalde på dem."

Jeg begyndte at gå ned ad stien mod floden hvor jeg havde slået lejr. Efter fem meter hørte jeg et vræl fra pigen, men det var ikke vennerne hun kaldte på, det var mig.

"Vent," råbte hun.

Jeg svarede uden at standse.

"Hyg dig med insekterne til vennerne dukker op."

"Vent, Mister, De må ikke gå."

Jeg overhørte hendes råb. Et stykke nede ad stien smuttede jeg ind i krattet. Hvis tøsen begyndte at råbe på andre, var hun fuld af løgn. Hvis hun tav stille, var det fordi hun ikke havde nogen at råbe på. Jeg ventede. Ikke en lyd. En hel time blev jeg siddende. Stadig ikke en lyd. Jeg gik tilbage ad stien, årvågen og parat til overraskelser, men hun lå næsten

på samme sted. Forpjusket med støv i strimer ned over kinderne.

"Nå, ingen venner," sagde jeg .

"Jeg er alene, " mumlede hun.

"Og så vil du gerne have jeg slipper dig løs?"

Hun nikkede.

"No way," sagde jeg, "du prøvede at skyde mig."

Ikke noget svar.

"Vi to skal have en seriøs snak."

Jeg befriede hende fra remmene. Hun var ikke i militært tøj, men i en ternet bomuldskjole som var overraskende ren bortset fra frisk støv, samt støvede små lærredssko med gummisåler. Spinkel, smidig, med glat brun hud samt et kønt lille ansigt med et obsternasigt udtryk på trods af at hun havde ligget alene en time junglen uden at vide, om hun blev fundet. Hun kunne være en guerillaofficers eller en landsbyleders datter. Jeg skubbede hende foran mig ned ad stien.

"Hold fingrene væk beskidte fyr!"

I det samme sparkede hun mig over skinnebenet og stak i løb. Det gjorde ikke ondt, men overraskede mig så hun nåede 20 meter inden jeg fik fat i kraven på hende. Resten af vejen til floden bar jeg hende over skulderen. Hun forholdt sig rolig, mens jeg slæbte både hende, min rygsæk og AK47eren. Hendes tynde kjole var trukket stramt over hendes lille bagdel. Mine

tanker gik i retning af en meget solid omgang spanking; over knæet, holde hende og farve hendes lille rumpe til hun hylede. Det kunne vel ikke være for meget når man er blevet skudt på og har fået skjorten ødelagt. Yep! Sådan skulle det gøres.

Jeg læssede hende af ved floden. Lige i det rette øjeblik sparkede hun voldsomt ud og ramte mig på næsen. Denne gang gjorde det ondt, jeg kom ud af balance med al mit skrammel så vi tumlede om på flodbredden. Men vi faldt sammen. Jeg stirrede på et par lyseblå trusser og følte hendes varme, glatte hud mod håndfladerne. Desuden så jeg et øjeblik frygt i hendes ansigt. Ikke overraskende eftersom hun havde 100 kg varm, vred, støvet, usmilende guldgraver oven på sig.

Hvis hun havde spillet et eller andet spil, kunne hun ikke mere være i tvivl om at det var forbi. Hun havde næsten overrumplet mig to gange foruden den lille detalje med Ak47eren, så jeg var ret mopset. Hun ville ikke slippe med en omgang spanking. Hendes kjole gabede i siden, så jeg fangede synet af en lille lysebrun brystvorte. Min pik begyndte at røre på sig. Jeg havde været alene i junglen en måned og skulle være der længe endnu. Der var lige som ikke nogen vej tilbage, men derimod masser af tid til at lære tøsen at skydevåben og seksultne guldgravere er en farlig blanding for små piger langt væk hjemmefra.

Jeg løftede hende på højkant. Blikket hun sendte mig, viste at der ikke var flere flugtforsøg i anmarch lige med det samme. Jeg tog AK47eren og lod som om jeg fumlede med den, men faktisk kan jeg skille og samle sådan en i det tætteste mørke. Den var slidt. Jeg fik fjernet en patron, løftede AKeren og pegede på tøsen. BANG! Et skud susede forbi hendes hoved. Hun skreg vildt.

"Hovsa," sagde jeg overrasket, "jeg vidste ikke den var ladt."

"Please, de må ikke skyde mig."

Hun holdt forfærdet hænderne foran brystet. Jeg sigtede skødesløst på hende igen. Hun blegnede. Hendes mørke øjne blev større, læberne dirrede, de havde mistet lysten til at sige grovheder.

"Du har ti sekunder til at få kjolen af. "

Ingen reaktion.

Jeg gjorde en bevægelse med AKeren, som vækkede hende. Hun rykkede febrilsk i kjolen, men jo mere hun kæmpede, jo værre gik det indtil den sad fast om hovedet på hende. Jeg stirrede på hendes flade mave. Meget ungt og meget glat. Ingen undertrøje, kun de små blå trusser. Hendes bryster var bedårende.

"Stå stille!

Hun adlød med det samme. Jeg trak kjolen fri og smed den til side. Det tåbelige barn havde ikke åbnet

knapperne af bar panik. Derpå greb jeg hendes flaksende hænder.

”Okay, miss Skydegal, det er pay back tid.”

Jeg halvvejs løftede hende og førte hende hen til mit tørrestativ. Det var bare et stykke tov bundet vandret i hovedhøjde mellem to træer. Altså min hovedhøjde. I det hele taget havde jeg indrettet mig bekvemt. Det var en god plads, hvor jeg havde fundet en del guld og havde slået mig ned for en uges tid. Tøsen ludede med et miserabelt udtryk, tydeligt forskrækket ved at mærke mine fingre om sine ribben. Ikke mere miss Skydegal. Da jeg bandt hendes spinkle håndled til tovet så hun stod på tæer, følte jeg et massivt sug i underlivet som jeg ikke havde oplevet i mange år. Jeg satte mig på min feltstol med AKeren på skødet og tog et ordentligt kig på min lille fangst. Jeg havde aldrig før haft fornøjelsen af at beskue så små, så unge og så indbydende bryster som dem tøsen her fremviste.

”P ... please, Mister ... ”

Først forstod hun ikke helt hvad jeg havde gang i, men da tøjren faldt, prøvede hun at dreje sig bort. Jeg tændte en smøg mens jeg lod hende mærke ydmygelsen. Hvis hun stod stille, var det ydmygende, og hvis hun bevægede sig, var det ydmygende. Til sidst brød hun ud i tårer.

”Mister, De må ikke kigge på mig.”

”Det er for sent, miss Skydegal.”

Jeg rejste mig. Jeg ville skubbe håret væk fra de smalle skuldre, føle de små bryster mod mine håndflader og nyde sødmen ved hendes smalle liv mellem mine store poter.

Det gik der nogen tid med. Hendes nipler kildede mine grove håndflader, mens jeg stod bag hende. Da jeg satte fingrene under elastikken i hendes trusser, lagde hun hovedet tilbage så vores blikke mødtes, mens jeg tomme for tomme trak trusserne af hende. Derpå halede jeg med en ovedreven gestus læderbæltet ud af mine bukser. Hun indså at der ventede en alvorlig afstraffelse.

”Nej, Mister, jeg ... ”

Det første rap af bæltet fik hende til at stikke i et gennemtrængende hyl, men jeg var sikker på at ingen kunne høre hende. Den tætte underskoven omkring min lille lejrplads opslugte lydene. Hun dansede for mig, mens jeg lod bæltet lande velovervejnet på hendes lår og bagdel.

”Neej, please ... aaavvv!”

Læderet nappede. Det var en pragtfuld følelse. Igen. Tæt på i hurtige rap som overraskede og sved. Jeg var ikke ude på noget brutalt. Nej, nej. Hun fortjente bedre. Jeg indså at jeg havde masser af tid: Timer med den slags fornøjelser man kun fortæller om til udvalgte venner.

Ind i mellem var der også tid til at stryge min jernhårde pik. Ti minutter? Tyve? Jeg talte ikke. Da jeg standsede, klæbede håret til hendes skuldre, hendes brune hud glinsede af sved. Jeg knælede ned, drejede hende mod mig så hende lille kusse stod frem og pressede munden mod den hotte forhøjning. Hun hviskede uforståeligt, men den stramme lille kusse smagte fint.

Jeg slap hende, rettede mig op og satte munden til hendes øre. "Hvordan har du det, barn? Det var straffen for at skyde på fremmede, men du mangler stadig at give mig erstatning for skjorten. Forstår du det?"

Gennem træthed klarede hun at hviske. "Ja."

Da jeg løsnede hende nærmest faldt hun ind mod mig. Hendes hænder var kolde. Jeg bar hende ind i teltet, lagde hende mellem et par tæpper og gned hendes hænder til de fik farve. "Jeg er tørstig," hviskede hun.

Jeg hentede vand til hende. Lidt efter sov hun.

Kapitel 2

Det var blevet sent på dagen. Jeg ordnede bålet og forberedte mig på en glad aften. Det var næsten mørkt da pigen kom ud af teltet.

"Sæt dig," sagde jeg og pegede på et par tæpper foran bålet. Hun gav mig et hurtigt sideblik, satte sig

og svøbte et tæppe rundt om sig. Jeg gav hende noget at spise og varm te.

"Nå, miss Skydegal," spurgte jeg, "hvad laver du alene i junglen med en AK47?"

Hun så mistænksomt på mig.

"Guerilla?"

Hun nikkede.

"Stukket af?"

Mere nikken.

"Hvad hedder du?"

"Rachel."

"Pænt navn. Gå ned og vask dig, miss Skydegal Rachel."

Jeg stak hende sæbe og håndklæde. Hun gik ned til vandet. Lidt efter hørte jeg hende stønne når sæben sved på de ømme steder. Men hun gennemførte det. Da hun kom tilbage var der igen noget af det trodsige i hendes blik. Det passede mig fint. Der blev en del skubben og puffen, men efter et par minutter svingede hun sådan som jeg ville have det. Omvendt: Med hovedet en halv meter over jorden, hænderne på ryggen og remme fra anklerne til det vandrette tov. Håret hang ned over hendes ansigt. Alt i alt havde det været ret nemt at arrangere for en fyr med min størrelse uden overdreven brug af vold.

Hun var et fabelagtigt syn i lyset fra bålet:
Renvasket, nøgen og skræmt. Hængt til tørre med

hovedet nedad parat til sjov mellem de spredte ben. Hun så pragtfuld ud fra alle sider.

Bagfra: Numsen var fast med to forførende hulninger på siderne. Hendes tynde ben var spredte og hver eneste centimeter inderlår var strakt og spændt.

Forfra: Hendes søde lille kusse stod frem præsenteret for mig i alle detaljer. Overkroppens vægt strakte maven så underkanten af ribbenene stak frem.

Jeg studerede igen hendes bryster. Provokerende små tingester, der syndigt indbød til overgreb. Jeg havde planlagt noget særligt til dem nemlig en barkstrimmel fra en bestemt plante. Jeg bandt strimmelen om hendes brystkasse. Det var ikke giftigt, men om lidt ville det begynde at klø noget så fandens. Og det gjorde det!

"Please!" græd hun.

"Er der noget der klør, miss Skydeglad?"

"Please ... , "

Men det var jeg immun for nu. Desuden var jeg liderlig som et næsehorn. Jeg lagde et sammenfoldet tæppe på jorden og satte mig på knæ foran tøsens ansigt..

"Jeg håber at små guerillapiger lærer at sutte pik, ellers får du lært det nu. "

Hun så ud gennem sit nedhængende hår. Ansigtet

var varmt fra at hænge med hovedet nedad og fra den lille morsomhed jeg havde arrangeret med hendes bryster. Jeg trak mine shorts ned så min pik sprang frem til den fyldte hendes udsyn.

”Den fyr skal suttes.”

Jeg styrede pikken så spidsen var en centimeter fra hendes mund og ignorerede det hjertegippende syn af hendes unge kønsorgan lige foran mine øjne. De små skamlæber tiggede ellers om opmærksomhed. Men jeg ville først føle hendes barnlige læber om min pik og den nervøse flaksen af hendes uerfarne tunge.

”Hvis du vil vise mig hvor meget du fortryder det skydetrick, så slikker du alt hvad du kan.”

Hun spruttede af protest.

”Men dog. Det var en skam. Jeg har aldrig før mødt en pige med så dårlig opførsel. Få nu den kønne lille mund i aktion, ellers bliver jeg nødt til at gøre flere slemme ting ved dig.”

Der skete ingenting.

”Rachel, du er en dum lille pige.”

Hendes mund blev ved at være fast sammenkneben. Jeg hentede en pakke smøger, tændte en og blæste røg i næsen på hende. Hun hostede og skar ansigt.

”Jeg ryger en smøg mens du tænker over det,” sagde jeg idet jeg knælede igen, så min pik næsten rørte hendes ansigt, hvilket igen bragte hendes kusse

i behagelig nærhed af mit åsyn. Jeg strøg hende rundt om kussen med fingerspidserne samt faldt for fristelsen til at finde den lille tap foran. SÅ svingede hun!

"Jeg kan ikke mærke noget, miss Skydegal," sagde jeg.

Min pik strejfede hendes ansigt, et øjeblik troede jeg hun var kommet til fornuft, men nej. Jeg klemte om hendes kusse med to fingre. Med den anden hånd holdt jeg cigaretten helt tæt til skamlæberne, så hun mærkede varmen. Hun vred sig, men jeg holdt fast.

"Man skal passe på her," sagde jeg, "cigaretter kan brænde slemt. Jeg kan nemt kommet til at brænde din kusse."

Det virkede! Jeg mærkede et par rystende læber lukke sig nervøst om mit pikhoved.

"God pige. Nu bruger du tungen. Ikke være genert."

Hun gjorde det. Hun havde ansigtet forvredet af afsky. Men hun suttede ivrigt, og min pik var i hopla.

"Okay tøs, pænt arbejde, nu åbner du munden alt hvad du kan."

Jeg holdt om hendes hoved så hun ikke havde anden mulighed end at lade pikken komme helt ind.

"En gang til."

Det gjorde vi så. Ud og ind. En hel del gange kan jeg sige uden at overdrive. Hendes tunge dansede

over mit pikhovede. Tøsen havde virkelig talent. Hun burde holde sig fra AK47ere i fremtiden.

”God pige. Du er en rigtigt lille pikslikker.”

Hun fik ingen advarsel da jeg fyldte hendes mund med sæd. En ladning i bølger. Jeg havde ikke oplevet noget tilsvarende i flere år. Det varede længe, og da jeg endelig trak mig ud, gispede og spyttede hun. Hun må have følt hun var ved at blive kvalt. Jeg slappede af. Hvad nu? Først overvejede jeg at slippe hende fri, men sådan som hun stadig fremviste alle sine små fortrin, havde jeg ikke travlt med at afslutte vores bekendtskab. Slet ikke efter lige at have oplevet århundredets orgasme. Jeg gik ned til floden, vaskede mig og tog en øl med tilbage fra kanoen.

Men så slap jeg hende alligevel fri. Det vil sige, jeg hjalp hende ned og lagde hende ind i teltet. Senere kravlede jeg selv i seng ved siden af hende. Halvvejs i søvne puttede hun sig ind til mig.

Det blev tidligt på morgenen, inden jeg igen registrerede hendes tilstedeværelse. Hun lå tæt op ad mig, og min pik rørte på sig. Hun gjorde ikke modstand da jeg lagde min store lap over hendes kusse.

Denne gang foregik det hele ganske fredeligt. I det svage morgenlys studerede jeg følelserne der gled over hendes ansigt. Miss Skydegal var forsvundet, i

stedet så jeg en lille pige med halvt åbne øjne som bare kiggede på mig. Jeg kunne ikke få mig selv til at bolle hende, men valgte at komme op ad hendes mave. Hun blev ved med at holde om mig, og jeg kunne lide hendes spinkle arme om min brede ryg. Da det blev lyst, kravlede jeg ud af teltet. Rachel kom ud lidt efter og hjalp mig med at lave morgenmad.

Jeg havde besluttet at bryde op. Rachel så til mens jeg pakkede alt mit grej i kanoen. Da jeg sad i båden klar til at forlade stedet, hoppede hun op og satte sig i stævnen med ryggen til mig. Jeg stødte fra land. Snart nåede vi ud i hovedstrømmen. Rachels AK47 smed jeg over bord.

Det er to år siden. En gang i mellem sker det stadig at jeg kalder hende for miss Skydegal, men kun i spøg når vi ligger sammen i teltet og hører regnen tromme mod teltdugen. Så ler hun, kryber ind til mig og kalder mig 'beskidte fyr'.